

Vestitorul

numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Revistă bimensuală — Anul 2 — No. 13

1 Iulie 1933

— BUCUREȘTI —

Conținutul:

<i>Cine-i pentru Iehova</i>	195
Ascultare	195
Răzbunarea Lui	196
Autorizațiune a predica	198
Rugăciuni pentru toți	201
<i>Zidarii imperiilor mondiale la-</i> <i>pădă piatra de unghi</i>	203
<i>Inceputul durerilor</i>	205
<i>Texte pe luna Iulie</i>	207
<i>Scrisori de pe front</i>	208
Aviz	194

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© WTB&TS

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revistă editată de două ori pe lună de

SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE

117, Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Funcționari:

J. F. RUTHERFORD, președinte W. E. VAN AMBURGH, secretar

PRINTED IN RUMANIA BY SOCIETATEA DE BIBLII
ȘI TRACTATE BUCUREȘTI

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Toți accia cari studiază serios Biblia și cari, din cauza bătrâneții, infirmității sau din cauza situațiunii grele nu pot plăti abonamentul acestei reviste, vor primi revista gratuit dacă o vor cere dela Societate arătând motivele lor. Cererea trebuie reinnoită în fiecare an.

Sfânta Scriptură învață clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS s'a făcut trup (a devenit om) pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; c'a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizațiunii lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile (sau scopurile) sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor acelor care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și a început să stabilească împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Cristos a început deja să stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restaurați (regenerați) și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa

ACEASTA REVISTĂ este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire martorilor lui Iehova. Ea călăuzește pe toți cititorii săi în studiul sistematic al Bibliei și trimite instructori pentru a ajuta pe toate persoanele sau pe toate grupele de persoane cari se ocupă serios cu studiul Bibliei. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiunile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

România:	Lei	150.—
Cecho-Slovachia:	Coroane	24.—
Franța:	Franci francezi	20.—
Belgia:	Franci belgieni	24.50
Statele-Unite:	Dol.	1.—
Canada:	Dol.	1.50

Adrese pentru comandă:

România:	Str. Crișiana 33, București 2
Cecho-Slovachia:	Hybesgasse 30, Brünn-Julienfeld
Iugo-Slavia:	Krekova ul. 18, Maribor
Franța:	129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia:	66, rue de l'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite:	117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada:	40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australia:	7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la Societate.

(Această revistă apare în mai multe limbi).

A V I Z

Se aduce la cunoștință că în anul acesta lucrătorii biroului Societății de Biblie și Tractate au concediu dela 8—23 Iulie.

Orî ce comandă sau scrisori cari sosesc după data de 8 Iulie nu se aranjează decât numai după terminarea concediului adecă după 23 Iulie.

SOCIETATEA.

Cine-i pentru Iehova ?

„Moise s'a așezat la ușa taberii, și a zis: Cine este pentru Domnul (Iehova), să vină la mine! Și toți copiii lui Levi s'au strâns la el.” — 2 Moise 32:26.

IEHOVA a lăsat să se întocmească mai multe icoane profetice și să se facă un raport despre ele și să fie păstrate pentru avantajul și folosul poporului Său, care petrece pe pământ la sfârșitul lumii. I-a plăcut lui Iehova, ca în timpul prezent să lase copiilor Săi să înțeleagă icoanele acestea, ca să le ajute și să-i mângăe. Iehova a trimis pe Moise ca pe solul, profetul și liberatorul Său, ca să scoată afară pe Izraeliți din Egipt, pentruca în mod convenit să poată cunoaște și adora pe Dumnezeu. În timp ce Moise era pe munte, unde a primit tablele legii din mâna lui Iehova, Izraeliții urmând îndemnul căpeteniilor triburilor, au folosit un idol ca obiectul închinării lor. Iehova a trimis înapoi pe Moise la Izraeliți, cari tăbărau la poalele muntelui; și după ce Moise a înțeles, că ce s'a întâmplat în absența lui, cu indignare justă a ocupat loc în poarta lagărului, și către toți a îndreptat provocarea aspră, de a se pronunța, că pe ce carte stau, folosind cuvintele textului citat mai sus.

În icoana aceasta profetică Moise a închipuit pe Cristos Isus, marele profet. Leviții ilustrează pe accia, cari au încheiat un legământ să facă voia lui Dumnezeu, și din oastea aceasta se va alege clasa preoțească. Ceilalți Izraeliți sunt o ilustrație a tuturor acelor, cari aud Cuvântul lui Dumnezeu și iau poziția pentru sau contra lui Iehova. Icoana aceasta arată pe Leviți, ca pe singurii, cari au luat loc pe partea lui Moise. Icoana profetică este cel puțin o ilustrație minunată de potrivită a celor ce se întâmplă la sfârșitul lumii.

³ După ce Moise și-a sfârșit slujba, Iehova pe Iosua l'a folosit, ca să conducă pe Izraeliți spre Canaan. A sosit și acel timp când Iosua asemenea a pus această întrebare în mod pronunțat înaintea Izraeliților, pentruca să se hotărască pe cine vreau să-l servească. El le-a zis: „Acum temeți-vă de Domnul, și slujiți-i cu scumpătate și credincioșie. Depărtați dumnezeii cărora le-au slujit părinții voștri dincolo de râu și în Egipt, și slujiți Domnului. Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți; sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de râu, sau dumnezeilor Amoriților în a căror țară locuiți. Cât despre mine și casa mea vom sluji Domnului.” (Iosua 24:14). Aici iarăși avem o icoană nemerită, care în mod

unic își găsește aplicarea asupra zilei de azi. Iosua ilustrează pe Cristos Isus, până când casa lui pe cei ce aparțin casei Domnului Dumnezeu, adică pe rămășița, care trebuie să fie devotată pe deplin și fără rezerve lui Iehova și să-L servească cu cinste și în adevăr.

Ascultare

⁴ Iehova pretinde ascultare dela fiii Lui, și o neglijență sau o codire este răzvrătire și un păcat al prezicerii. „Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimi.” (1 Samuel 15:23) Ceeace descopere raportul dumnezeesc despre Moise și Iosua, cum se arată din textele premergătoare, arată un temei sau o regulă pe care o aplică Iehova întotdeauna; că adică accia, cari sunt bineplăcuți lui Iehova, care se împărtășesc de favoarea Lui și își păstrează neprihătirea față de El, iau poziție de partea Domnului și trebuie să-L servească hotărît și necondiționat și cu sinceritate și în adevăr. O astfel de regulă sau un astfel de principiu întemeiat nu se schimbă niciodată, și ceeace era drept în zilele lui Moise și acuma în același fel este drept. Singura deosebire — întrucât este vorba de oameni — constă în aceea, că ei posedă mai multă cunoștință despre Iehova și scopul Său și prin urmare și răspunderea lor este mai mare. Dela 1918 Domnul Isus Cristos, mai marele decât Moise, Profetul, Preotul și Judecătorul este în Templu și dă oamenilor ocazie, ca să ia poziție contra sau pentru Iehova. „Domnul însă este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!” (Habakuk 2:20) „Domnul este în Templul Lui cel sfânt, Domnul își are scaunul de domnie în ceruri. Ochii Lui privesc, și pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor.” (Psalm 11:4) „Copiii lui Levi” stau înaintea Domnului în Templu, ca să fie încercați și curățiți; și accia, cari rezistă în proba înfocată și iesă de acolo ca aprobați, vor fi făcuți o parte a casei Domnului, ca să poată aduce lui Iehova un dar de sacrificiu și de laudă în dreptate. (Malachi 3:1—4) Desigur, că niciunui șovăitor, care face cumva un compromis cu dușmanul, și credincioșia și serviciul căruia față de Iehova este îndoelnică, nu-i va fi îngăduit, ca să petreacă în Casa sau Templul Domnului. Toți cei din clasa Templului stau sub directă poruncă a Celui

mai mare decât Moise, Cristos Isus, și orice suflet ce nu ascultă de El, trebuie să primească pedeapsa stabilită pentru aceasta. (Fapte 3:22,23) A fi pentru Iehova nu înseamnă mai puțin, decât a-I fi cu totul credincios și a-L servi necondiționat.

³ De când mai marele decât Moise ca reprezentantul oficial al lui Iehova a venit la Templul lui Iehova, dă următoarea poruncă poporului de legământ a lui Dumnezeu: „Evanghelia aceasta a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” (Matei 21:14) „Această evanghelică a Impărăției” dă de înțeles, că vremea lui Satan de a stăpâni națiunile neimpiedecat, a expirat; că Cristos, Domnitorul de drept al pământului este prezent și guvernarea Lui a început; că Iehova este singurul adevărat Dumnezeu și că a sosit timpul ca să se răzbune asupra dușmanilor Săi, a justifica Numele Lui cel sfânt și să dea poporului ocazie ca să cunoască, că Iehova este Dumnezeu. Clasa Templului, căruia îi sună porunca ca să predice, este poporul pe care l-a ales Iehova din lume pentru Numele Său, și că astfel Numele acesta trebuie făcut altora de cunoscut. (Fapte 14:14) Membrele acestei clase a Templului sunt aceia în gura cărora a așezat Iehova Cuvântul Său, pentruca să-L folosească cum le-a poruncit. (Isaia 51:16) Iehova i-a făcut martorii Lui, ca să spună poporului, că El este Dumnezeu. (Isaia 43:9—12) Ei trebuie să fie pe partea lui Iehova, să stăruiască acolo neconținut și în felul acesta să-și păstreze neprihănirea, dacă dorește să trăiască și să rămână pentru totdeauna în Casa Lui. Alegere nu există. Ei trebuie să dea ascultare necondiționată poruncilor Domnului, și aceasta s'o facă cu bucurie.

Răzbunarea Lui

⁶ Imputernicirea pe care a dat-o Dumnezeu unșilor Săi, cuprinde următoarele cuvinte: „Spirițului Domnului Dumnezeu este peste mine, căci Domnul m'a unș să duc vești bune celor nenorociți... să vestesc un an de îndurare al Domnului, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei intristați.” (Isaia 61:1,2) Răzbunarea lui Iehova este îndreptată împotriva tuturor părților organizației lui Satan, deoarece organizația aceasta necinstește Numele lui Dumnezeu, pe oameni i-a amăgit și i-a abătut dela Dumnezeu. Cei vinovați trebuie să primească o prevestire, și aceia, cari au fost amăgiți și ar dori să cunoască adevărul, trebuie să aibă o ocazie, să audă adevărul pentruca să se poată pune de partea lui Iehova.

⁷ Sunt oameni cari se dau drept urmașii lui Cristos Isus, însă nu numai că neglijează, să predice în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu adevărul despre ziua răzbunării Dumnezeului nostru și ziua Impărăției Sale, ba chiar fac critici aspre împotriva acelor, cari se năzuiesc cu zel, să facă destul încredințării primite dela Dumnezeu. În Canada, preoții și asociații lor au împiedecat emi-

lerea prin radio a vestei Impărăției, dând ca motiv, că emisiunile critică pe preoți și pe funcționarii organizațiilor lumesti. Unul, care scrie nează „Student în Biblie”, a publicat o scrisoare în ziarul „Star” din Toronto, care în esență conține următoarele: „Organizația (studenților în Biblie) a fost întemeiată în anii 1870 de Pastorul Russel, însă adevărații urmași ai învățăturilor Pastorului Russel au părăsit Societatea deja de mai mulți ani... Anumiți studenți ai Bibliei Internaționale se indignează ca să se compromită cu ceea ce scoate acuma Societatea ca învățăturile Studenților în Biblie. Pastorul Russel dădu o clară schiță a atitudinii sale față de bisericii și *asezăminte lumesti*. El a condamnat cuvintele aspre și intoleranță. Să ia Dr. Hague ultima lucrare a Pastorului Russel „Noua Creațiune” s'o deschidă la pagina 564 (în limba germană), și va observa, ce mare contrast este între Judecătorul Rutherford și îndrumările date de Pastorul Russel.”

⁸ Aici avem o dovadă pe mai departe a orbirei depline a acelor, cari au afirmat odată, că urmează pe Domnul, însă au respins adevărul, că Domnul a venit la Templul Său; aceștia arată că ei nu fac parte din clasa Templului și sunt în întunec. În volumul 6 a „Studiilor în Scripturi” citim pe pagina 564, amintită mai sus, următoarele:

⁹ „Unii, după părerea noastră, au mers prea departe întru condamnarea slărilor actuale, și le-au blamat pe acestea într'un fel și chip, pe care Domnul nu a poruncit și nu a aprobat, și ce nici nu a arătat cu cuvintele și conducerea vieții Sale. Trebuie să ne cugelăm în general la aceea, că lumea face totul atât de bine cum numai poate. A blama încontinuu împrejurări, pe care alții tot atât de puțin pot să le schimbe cași noi, este nefolositoare în toate privințele, deoarece aceasta face numai pe om nenorocit și îl supără, fără să aibă rezultatele dorite”.

¹⁰ Scriitorul acestei scrisori însă nu provoacă pe cititor să citească mai departe. Încă pe aceea pagină a cărții arată autorul, că va veni timpul, când Domnul va lăsa să se vestească răzbunarea Sa. (Să avem în vedere pe mai departe, că cuvintele citate au fost scrise de fratele Russel în anul 1904). El a spus atunci:

¹¹ „În astfel de lucruri să urmărim exemplul arhanghelului Mihail, care niciodată nu a rostit o judecată apăsătoare asupra lui Satan, ci a zis: „Domnul să te mustre!”, la un anumit timp și în felul Său. (Iuda 9) Așa este și cu noi. Deoarece știm, că Domnul va muștra aceste așezăminte prezente la timpul Său și în felul Său binevăzută, putem spune cu apostolul: „aveți numai răbdare fraților, căci prezența Domnului este aproape”; întemeierea Impărăției Sale, care s'a apropiat, va înlătura toate aceste greutăți. Turburarea prea timpurie asupra acestor lucruri nu numai că este nefolositoare, dar este și desavantajoasă și dăunătoare.”

¹² Decând a apărut cartea din chestiune, Dom-

nul a venit la Templul Său, Impărăția Lui a început. El este în Templu la judecată și asemenea lui Moise vorbește de atunci celor ce-L aud: „Cine este pentru Iehova” și cine va fi credincios întru vestirea adevărului. Nimenea nu ar putea să fie în timpul prezent credincios față de Iehova și totuși să neglijeze sau să se codească să vestească răzburarea lui Iehova împotriva tuturor părților organizației lui Satan. Serisoarea citată mai sus a așa numitului „student în Biblie” arată, că toate persoanele de seama lui, cum au lepădat venirea Domnului la Templul Său, s’au făcut orbi complete. Ei n’au iubit prezența Lui. (2 Timotei 1:7,8) Aceasta trebuie să fie o încurajare pentru cei sovăitori și să le arate, că ei repede trebuie să ia poziție pe partea lui Iehova și să rămână acolo, dacă dorește să trăiască.

„Aceia, cari se tem de oameni sau caută să placă oamenilor sau dorește să înconjoare critica din partea oamenilor, neglijează sau să codească să asculte de Domnul, ca să vestească răzburarea Lui împotriva lui Satan și a organizației sale nelegiuite. Ei înșiși se taie dela organizația lui Iehova și, precum arată Scriptura, vor fi culeși și scoși din Impărăție. Până la vremea, când Dumnezeu a trimis pe Fiul Său iubit să domnească, chiar și Cristos Isus a slătit sub porunca, ca să nu spună și să nu întreprindă nimic în contra lui Satan; de când a sosit timpul hărăzului, Isus a început, ca să se poarte energie împotriva lui Satan, dușmanul; și Domnul vestește că „în ziua aceea, toți credincioșii trebuie să fie plini de înflăcărare, ca să facă aceeaș.” (Psalm 110:1-3: „Studentul în Biblie” amintit mai sus, arată că el s’a pus de partea organizației Diavolului și s’a făcut un asociat al preoților, care aparține organizației lui Satan și se luptă cu amărăciune împotriva Impărăției. Fiecare să facă ce-i place: rămășița este pe partea Domnului și din îndurarea Sa va asculta de porunca Lui fără teamă și compromis.

„Ierusalim a fost o ilustrație a „Crestinătății”; și Iehova a trimis pe martorii Lui la acest oraș nelegiuit, ca să avertizeze pe locuitorii, ca să mărturisească împotriva lor și să le vestească scopul Său de a nimici orașul din pricina necredincioșiei Iudeilor. Să presupunem că acești martori, pe cari Dumnezeu i-a trimis la Iudei, ar fi vorbit cam în felul „studentului în Biblie”: „Noi nu putem să luăm asupra noastră, ca să criticăm pe Ahab și Izabela, precum pe preoții lui Baal și pe profeții falși și pe preoți, pentru că cineva ar lua aceasta ca o vătămare și prin aceasta ar arăta, că nu ne-am purtat binevoitor și plin de atenție față de toți oamenii. Deaceia voim să pășim încet și să grijim, ca să nu supărăm pe nimenea cu vorbirea noastră blândă și cu cuvintele noastre dulci ca mierea, și voim să demonstrăm, că am dezvoltat un caracter frumos”. Printr’o astfel de purtare s’ar fi asociat cu oastea nelegiuită a Diavolului și ar fi luat poziție contra lui Iehova, și El îndată i-ar fi le-

pădat și nu i-ar fi folosit mai mult ca martorii Lui.

„Să presupunem că Ezechiel, când i s’a poruncit, ca să ducă prevestirea amenințătoare a lui Iehova la Ierusalim, ar fi zis cam următoarele: „Acești preoți ai Ierusalimului sunt niște oameni demni de onoare, și fruntea turmei în Sinagogi sunt niște comercianți bogați și medici și politicieni, și nu pot să fac aceea ca să-i ofensezi.” Dacă Ezechiel s’ar fi purtat așa, atunci ar fi devenit necredincios față de Domnul și aceasta ar fi adus moartea pentru dânsul. Ziua, în care Dumnezeu a voit să nimicească Ierusalimul din pricina necredincioșiei acestui popor, s’a tot apropiat. În mod corespunzător acum se apropie cu pași alergători ziua, când Iehova va nimici „Crestinătatea” și întreaga organizație satanică din pricina răscoalei și necredincioșiei. Iehova a trimis atunci pe servul Său Ezechiel, ca să transmită poporului Său vestea adevărului, și în timpul prezent trimite Iehova pe martorii Lui, ca să vestească „Crestinătății” o asemenea veste. Când Ezechiel a venit la Ierusalim, Iudeii l-au injurat și au căutat să-l uluiască și să-i inspire groază, chiar așa cum astăzi preoții împreună cu asociații lor a „creștinătății” caută să facă cu martorii lui Iehova. Dumnezeu natural că a știut aceasta dinainte, și porunca dată lui Ezechiel care cu o putere și mai mare își găsește aplicarea asupra martorilor lui Iehova, a fost îmbrăcată în următoarele cuvinte: „Dar casa lui Izrael nu va voi să te asculte, pentru că nu vrea să-Mă asculte; căci toată casa lui Izrael are fruntea încruntată și inima împietrită. Iată, îți voi face fața ta tot atât de aspră ca și fețele lor, și fruntea tot atât de aspră ca fruntea lor. Îți voi face fruntea ca un diamant, mai aspră decât stânca. Nu te teme și nu te speria de ei, căci sunt o casă de îndărătnici! El mi-a zis: Fiul omului, primește în inima ta și ascultă cu urechile tale toate cuvintele pe cari îți le spun! Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Izrael. Când vei auzi un cuvânt care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea! Când voi zice celui rău: Vei muri negresit!, dacă nu-l vei înștiința, și nu-i vei spune, ca să-l întorească dela calea lui cae rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sângele din mâna ta!” (Ezechiel 3:7-10, 17, 18) Fiecare, care pretinde că stă în legământ cu Iehova, să ia răspunderea asupra-și, sau să se codească să asculte de Dumnezeu, ori să se hărăsească să ia poziție de partea lui Iehova.

„Este cu totul neadevărat că Pastorul Russel a întemeiat organizația poporului lui Dumnezeu și a învățat, că ce trebuie să vorbească și să facă. Nici un om nu posedă o autorizație oarecare ca să înlemeieze o organizație pentru Iehova Dumnezeu și apoi să-i prescrie, ce să vorbească. Martorii unși ai lui Iehova nu țin seama de solia unui om, ci atât timp cât vor fi credincioși se vor pune de partea lui Iehova, vor fi învățați de El și vor asculta de Cuvintele Sale cu sincer-

ritate și în adevăr. Accia însă cari urmează învățăturile unui om, și nu în seamă de învățăturile unui om, și nu în seamă de învățăturile clare a Domnului Dumnezeu, prin aceasta arată în mod definitiv, că ei nu sunt dela organizația lui Dumnezeu. Ceeace a spus Pastorul Russel pe pagina 561 este absolut potrivit, atât timp pânăcând se aplică la timpul potrivit a adunării lui Dumnezeu. El a recunoscut însă chiar atunci, că în viitorul apropiat trebuie să se pună o mărturie mai înflăcărată: și cu drept se poate spune că fratele Russel, dacă ar trăi acuma pe pământ, ar fi credincios Domnului și în consecință ar răspândi prin radio vestea aspră a Domnului. A prevesti ziua răzburării Dumnezeului nostru, este tot atât de esențială parte a însărcinării dumnezeiești, cași oricare altă parte aparținătoare: și la timpul stabilit răzburarea aceasta trebuia să se vestească, și timpul stabilit pentru aceeaș acuma a sosit. Prevestirea răzburării trebuie să aibă loc între timpul venirii Domnului la Templul Său și între Armaghedon. Nu este nici o cauză deosebită, ca să se vestească răzburarea lui Dumnezeu după Armaghedon. Numai accia, cari sunt Fiii lui Iehova și sunt născuți de femeia sau organizația Lui, vor fi acuma învățați dela Dumnezeu și vor înțelege și prețui faptul, că nu pot să evite nici o parte din însărcinarea dată de Iehova unșilor. Ei nici nu doresc să facă aceasta, și cu bucurie și în pace vestesc vestea. (Isaia 54:13) Iehova tot atât de puțină plăcere are față de accia, cari îl cinstesc și i se închină cu învățăturile unui om, cași față de Izraeliți, cari i s'au închinat prin chipul unui vițel de aur. Cel din urmă s'a numit păcatul Samariei, și așa numiții „studenți în Biblie” aparțin exact acestei clase. (Amos 8:11) Acuma întrebarea este: „Cine este pentru Iehova?” Cine i se închină și cine-L servește cu sinceritate și în adevăr? Cei ce îi sunt bine plăcuți, vor asculta acuma de poruncile Sale.

Autorizațiune a predica

„Un om sau un guvern omeneșc nu ar putea să dea drept unui martor al lui Iehova să predice evanghelia; din acelaș motiv un om sau o guvernare omeneșcă nu poate să supuie evanghelia care trebuie să se predice, unei controlări sau s'o scurteze sau s'o împiedece. Comisiunea de radio din Canada nu de demult a adus hotărîrea la îndemnul preoților sistemului de imperiu mondial al anglo-americeii, că programele Watch Tower nu pot fi emise prin radio decât numai după ce o copie după program se supune examinării comisiunei și aceasta apoi aprobă programul. Indată după apariția acestei dispozițiuni, cineva, despre care s'a presupus că aparține organizației lui Dumnezeu, și care după sfaturi rele și fără să fi avut împuternicirea legală, a trimis comisiunei de radio, conform dispozițiunei acesteia, un număr de plăci vorbitoare. Predarea plăcilor comisiunei de radio este de acelaș înțeles cu următoarea concesiune: „Voi membrii comisiunei de radio aveți

dreptul, corespunzător pretenției voastre, ca să examinați plăcile de gramafon și să decideți, dacă noi putem avea dreptul să le folosim. Noi dorim să vă arătăm că ne supunem legilor țării”. O astfel de predare a plăcilor vorbitoare comisiunei de radio, a fost o blamare a Domnului și prin urmare un mare păcat. Vestea pe care o conțin aceste plăci vorbitoare nu sunt vestele unui om, ci este vestea sau evanghelia Împărăției, care trebuie să se predice în urma poruncii Domnului; și nici un om, și chiar nici o comisie compusă din oameni nu are drept ca să facă o cenzurare a acestei vești sau să împiedice poporul s'o audă. Obiecțiunile ridicate de preoții salariați, împotriva soliei dau de înțeles, că vorbirile au făcut critici asupra preoților și funcționarilor publici. Este adevărat că Cuvântul lui Dumnezeu, exprimă neaprobarea și indignarea Sa atât contra preoților falși sau preoți, cari au necinstit Numele Său și pe poporul Său l-au dus în rătăcire, cât și contra puterii comerciale care a asuprit pe oameni și pe cari și acuma îi apasă, și mai de parte contra oamenilor necredincioși în slujbele publice cari domnesc și slujbele lor oficiale le pângăresc, ca prin amăgire să ducă pe oameni în rătăcire și să-i subjuge, și tot asemenea contra tuturor acelora, cari au apăsă pe martorii lui Iehova și îi apasă și îi persecută și acuma. Puterea unită a tuturor acestor națiuni, totdeauna tot din nou a călcat legământul vecinic. Dumnezeu a poruncit, ca scopul Lui să fie comunicat acestor puteri stăpânitoare, de a nimici pe organizația lui Satan, din care ei înșiși sunt o parte esențială: că mai departe poporul trebuie să fie lămurit despre scopul Lui, ca să știe, că El este Cel Prea Înalt, că astfel oamenilor să li se dea o ocazie, ori să se pună pe partea lui Satan și să piară, ori să pășească de partea lui Iehova și să trăiască. Aceasta este solia lui Iehova și nu este solia unui oareșcare om. Nici o organizație omeneșcă nu are dreptul sau împuternicirea ca să cenzureze vestirea acestei solii sau s'o împiedice, și cari fac aceasta o fac pe riscul lor propriu.

„Unii din poporul lui Dumnezeu au devenit prea timizi sau fricoși, ca să execute poruncile lui Iehova, și s'au codit ca să transmită vestea. Alții spun: „Eu nu mă tem nici de oameni și nici de Diavol”, și cu toate acestea se îndreaptă în spre aceea ce se cere de oameni din partea lor. Frica nu se referă numai la o teamă bolnăvicioasă, că omul ar putea suferi lovituri personale (trupești). Frica înseamnă și o dispoziție, de a apare acceptabil față de oameni sau organizații; de pildă a spune comisiunei de radio: „Noi dorim să vă arătăm, că noi găsim cu totul potrivit, și că solia noastră este dreaptă în orice privință; și noi vă supunem vestea spre examinare.” Indemnul pentru a vorbi și a proceda astfel, evident că este o dorință, de a complăce oamenilor, și aceasta este o parte esențială a temerii de oameni, și frica de om conduce la cursa Diavolului. (Proverbe 29:25) Diavolul în cazul acesta a întins cursa prin reprezentanții lui, și

acela care a predat plăcile vorbitoare, a căzut astfel în cursă. Iehova însă spune unșilor săi: „Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați. Și atunci El va fi un locaș sfânt (pentru voi).” — Isaia 8:13, 14.

„Iehova a trimis pe profetul Ieremia ca martorul Său la Ierusalim, și în aceasta a arătat în umbră pe rămășița unsă, cum este trimisă acum în calitate de martor în Numele lui Iehova la „Creștinătate”. La început Ieremia a fost fricos, și Dumnezeu i-a zis: „Dar Domnul mi-a zis: „Nu zice: sunt un copil”, căci te vei duce la toți aceia, la cari te voi trimite, și vei spune tot ce-ți voi porunci. Nu te teme de ei; căci Eu sunt cu tine ca să te scap. — zice Domnul. Apoi Domnul mi-a întins mâna, și mi-a atins gura. „Și Domnul mi-a zis: Iată pun cuvintele Mele în gura ta.” (Ieremia 1:7—9) În acelaș fel spune Iehova acum rămășiței Sale: „Iată, Eu pun cuvintele Mele în gura ta.” (Isaia 51:16) Aceasta este ziua răzbunării lui Dumnezeu și a justificării Numei Său; și precum a vorbit atunci către Ieremia, așa vorbește acum către poporul, pe care l-a ales pentru Numele Său, anume către rămășiță: „Iată, astăzi te pun peste neamuri și peste împărății, ca să smulgi și să tai, să dărâmi și să nimicești, să zidești și să sădești.” Ieremia 1:10; La porunca lui Iehova a mers Ieremia la Ierusalim și a zis Izraeliților: „Căci poporul Meu (de legământ) a săvârșit un îndoit păcat: și M'au părăsit (preoții și mai marii turmelor; pe Mine Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri (puțurile lor proprii, învățături făcute de oameni, puțuri crecate, cari nu țin apă”. (Ieremia 2:13) În împlinirea acestei profeții creștinătatea a așezat Liga Națiunilor în locul Împărăției lui Dumnezeu, și preoțimea a pus în locul Cuvântului lui Dumnezeu critica înaltă și alte învățături făurite de oameni. Dumnezeu poruncește acum martorilor Săi, ca să le impute aceasta.

„Să presupunem că funcționarii sau domnitorii sau comisarii ar fi mers la Ieremia când a sosit la Ierusalim cu vorbirea sa pregătită, și i-ar fi spus: „Nu poți să ții vorbirea aceasta pânăce nu ni-o supui spre examinare; dacă noi vom găsi în ea ceva despre preoți și cărturari, nu-ți vom permite să vorbești.” Să le fi dat acum Ieremia vorbirea și să le fi spus: „Foarte bine! Citi-ți-o și spuneți-mi ce cugetați despre ea”, atunci ar fi batjocorit pe Iehova și ar fi săvârșit un mare păcat. Ieremia nu a făcut așa ceva. Dimpotrivă, el s'a cugetat la aceea, că Domnul i-a zis: „Te făcusem prooroc al neamurilor....; și le vei spune tot ce-ți voi porunci. Nu te teme de ei.” (Ieremia 1:5—8) Pusu-sa Ieremia la lucru cu o plăpândă atenție, s'a codit oare să spună adevărul despre preoți și asociații lor? Nicidecum! Cea mai mare parte a profeției sale este o solie dela Domnul, care dă de gol pe profeții, păstorii și preoții falși și pe mai marii turmelor lor.

„Creștinătatea”, preoțimea ei și mai marii turmelor nu numai că cu ușurătate s'au lepădat de datoria lor față de Dumnezeu, ci au călcat și

legământul vecinic, și sângele lui Cristos Isus, singurul mijloc pentru mântuirea oamenilor, l-au tratat ca ceva lucru ordinar. Ieremia a închipuit așadar pe martorii lui Iehova, cari petrec acum pe pământ; și vestirea lui Ieremia este o veste model, pe care martorii lui Iehova trebuie s'o transmită acum „creștinătății”. La porunca lui Dumnezeu a spus Ieremia între alte lucruri către preoțime, și anume în public și în auzul poporului: „Chiar dacă te-ai spăla cu silitră, chiar dacă ai da cu multă sodă, nelegiuirea ta tot ar rămânea scrisă înaintea Mea, zice Domnul Dumnezeu. Cum poți să zici: Nu m'am spurcat și nu m'am dus după Baali? Privește-ți urma pașilor în vale, și vezi ce ai făcut, dromedară iute la mers și care bați drumurile și le încrucișezi! Măgăriță sălbatică, deprinsă cu pustia, care găfăie în aprindearea patimei ei, cine o va împiedeca să-și facă pofta? Toți cei ce o caută n'au nevoie să se ostenească: o găsesse în luna ei. Până și pe poalele hainei tale se află sângele sârmanilor nevinovați, pe cari nu i-ai prins făcând nici o spargere.” (Ieremia 2:22—24, 34) Ce ar spune comisiunea de radio din Canada la o astfel de solie? Dacă Ieremia ar fi în Canada, atunci nu l-ar lăsa să vorbească.

„Preoții din timpul prezent se asociază, chiar așa dupăcum și preoții iudei, cu uriașii comerțului și cu politicienii de meserie, pe cari i-a făcut de mai marii turmelor lor. Iehova poruncește chiar așa dupăcum atunci i-a poruncit lui Ieremia, ca solia aceasta să se vestească: „Căci în poporul Meu sunt oameni răi; ei pândesc ca păsărarul, care întinde lațuri, întind curse și prind oameni. Cum se umple o colivie de păsări, așa se umplu casele lor prin vicleșug; așa ajung ei puternici și bogați. Se îngrășă, lucesc de grăsime: întrec orice măsură în rău, nu apără pricina, pricina orfanului, ca să le meargă bine (alții: ca să le asigure victorie), nu fac dreptate celor lipsiți. Să nu pedepsesc Eu aceste lucruri, zice Domnul, să nu-Mi răzbun Eu pe un asemenea popor? Grozave lucruri, uricioase lucruri se fac în țară. Proorocii (preoții) proorecesc neadevăruri, preoții stăpânesc cu ajutorul lor (alții: domnesc pe lângă dânșii, cu dânșii mână în mână), și poporului Meu îi plac lucrurile acestea. Dar ce veți face la urmă?” (Ieremia 5:26—31) „Atunci spune-le: Așa vorbește Domnul: Iată voi umplea pe toți locuitorii țării acesteia, pe împărații cari stau pe scaunul de domnie al lui David, pe preoți, pe prooroci și pe toți locuitorii Ierusalimului, îi voi umplea de beție. Îi voi sfărâma pe unii de alții, pe părinți și pe fii laolaltă, zice Domnul. Nu-i voi cruța, nu voi avea milă de ei, nu mă voi îndura de ei, nimic nu Mă va împiedeca să-i nimicesc.” (Ieremia 13:13, 14) La porunca lui Iehova, Ieremia a continuat să avertizeze poporul înainte de nenorocirea ce vine asupra Ierusalimului, cum stau acum martorii lui Iehova sub porunca, ca să avertizeze „creștinătatea”. Preoțimea spune poporului, că nu va veni nici o altă strămtorare și toate încurând vor merge în

toată ordinea, că acuma chiar stăm în pragul unui timp de mare prosperitate, și că „Crestinătatea organizată” va transforma pământul într-o locuință plăcută. Ce a zis Ieremia, aceea spune Domnul și acuma cu privire la aceștia: „Dar Domnul mi-a răspuns: Proorocii (preoții) lor proocese minciuni în Numele Meu; Eu nu i-am trimis, nu le-am dat poruncă, și nu le-am vorbit; ei ei vă proocese niște vedenii mincinoase, prooceri deșarte, înșelătorii și închipuiri scoase din inima lor. Deaceea așa vorbește Domnul despre prooceri (preoții) cari măcar că nu i-am trimis Eu, proocese totul în Numele Meu, și zic: Nu va fi nici sabie, nici foamete în țara aceasta. — Prooceri (preoții, aceștia vor pieri uciși de sabie și de foamete!” — Ieremia 14:14, 15.

²⁰ Preoții au risipit pe poporul lui Dumnezeu și în timpul prezent Iehova a ales bărbați umiliți și femei umilite, ca să vestească adevărul oamenilor, cari au urechi de auzit: preoții însă și asociații lor caută să împiedece ca poporul să audă adevărul vorbit de martorii lui Iehova, chiar așa cum a fost și în zilele lui Ieremia. Dumnezeu a poruncit lui Ieremia și acuma iarăși poruncește poporului Său să zică: „Vai de păstorii cari nimicesc și risipesc turma pășunii Mele, zice Domnul.” (Ieremia 23:1) Preoții în urma proocirilor sau predicilor lor false, pe milioane de oameni i-au întors de la Domnul, și Iehova spune despre ei: „Eu n'am trimis pe prooceri (preoții) aceștia, și totul ei au alergat; nu le-am vorbit și totul au proocit. Dacă ar fi fost față la sfatul Meu, ar fi trebuit să spună Cuvântul Meu poporului Meu, și să-i întoarcă de la calea lor rea, de la răutatea faptelor lor. Iată, zice Domnul, am necaz pe prooceri (preoții) cari iau cuvântul lor și spun: El a zis: Și voi pune peste voi o vecinică ocară, și o vecinică necinste, care nu se va uita.” (Ieremia 23:21, 22, 31, 40) Acești păstori sau preoți sunt păstori falși, și uriașii comerțului și politicianii de meserie sunt cei mai văzuți în comunitățile lor, și Iehova le zice: „Gemeți păstori și strigați! Tăvăliți-vă în cenușă povătuitorii ai turmelor! Căci au venit zilele junghierii voastre. Vă voi zdrobi și veți cădea la pământ ca un vas de preț. Nu mai este nici un loc de adăpost pentru păstori! Nu mai este nici o scăpare pentru povătuitorii turmelor! Se aud strigătele păstorilor și gemelele povătuitorilor turmelor, căci Domnul le pustiește locul de pășune.” — Ieremia 25:34—36.

²¹ Dacă Ieremia și-ar fi supus mesajul pentru aprobare comisiunii de radio din Canada, atunci nu departe ar fi ajuns cu răspândirea în popor a mesajului încredințat lui de Iehova; și de fapt aceasta l-ar fi adus într-o situație periculoasă. În același fel s'ar pune martorii lui Iehova într-o situație neplăcută, dacă mesajul lui Iehova l-ar preda cenzorilor (funcționarilor însărcinați cu examinarea imprimatelor) spre aprobare. Isus tot la acest lucru a trebuit să se cugete când a zis: „Să nu dați cinilor lucrurile sfinte și să nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare, și să se în-

toarcă să vă rupă.” (Matei 7:6) Domnul în repetate rânduri aseamănă preoțimea cu câinii, dar chiar și cu câini muși și caracterizează pe marii turmelor lor ca necurați, ce se arată prin porci. Dacă unii ca aceștia sunt cunoscuți ca dușmanii adevărului, atunci prin predarea mesajului lor pentru cenzură (sau o examinare critică) li s'ar da ocazie. „să se întoarcă și să vă rupă”, ceea ce ar și face pe baza cuvintelor lui Isus. Este oare chiar și unul dintre martorii credincioși ai lui Iehova, barem o clipită de părerea, că bărbații cari compun comisiunea de radio, vor cili mesajul, îl vor aproba și vor zice: emite numai liniștit vorbirea? Ei nu vor face aceasta: din contră, ei se vor întoarce împotriva martorilor lui Iehova și îi vor amenința. Pentru ce să defaimăm pe Domnul, întrucât nu dăm ascultare poruncilor Sale? Dumnezeu să întrebe pe Diavolul sau pe cineva dintre reprezentanții lui, dacă poate să se vestească oamenilor mesajul Domnului? Martorii lui Iehova reprezintă pe Domnul și stau astfel în puterea Lui și din îndurarea Sa.

²² Iehova a ales din lume un popor pentru Numele Lui și i-a făcut martorii Săi și i-a poruncit să vestească un anumit mesaj. Mesajul nu este al unui om, ci este mesajul lui Dumnezeu. Un martor al lui Iehova nu trebuie să folosească cuvinte aspre față de singurale persoane, este însă datoria lui, ca să vestească mesajul de răzbunare a lui Dumnezeu, asupra toate părțile organizației lui Satan; și el nu-și poate păstra neprihănirea față de Iehova, dacă nu face aceasta cu credincioșie — în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu. Cuvântul adevărului lui Dumnezeu este acela care taie; trebuie vorbit clar, lămurit și cu hotărîre și totul fără asprime în accent. Deaceea nu pot să meargă martorii lui Iehova la funcționarii poliției, ca să ceară permis de a predica evanghelia Împărăției. Martorii lui Iehova iau în seamă legea și se supun tuturor legilor care nu sunt în contradicție cu legea lui Dumnezeu; dacă însă există o contradicție, atunci credincioșii vor asculta de Domnul Dumnezeu și nu de oameni. Apostolii au umblat în toate părțile și l-au predicat pe Cristos și pe El ca pe cel răstignit. Preoții, poliștii, jandarmii și judecătorii au citat înaintea lor pe acești bărbați credincioși și le porunciră, ca nicidecum să nu mai vorbească sau să învețe în Numele lui Isus. Dar Petru și Ioan le-au spus: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni.” (Fapte 4:18, 19; 5:29) Martorii lui Iehova fac asemenea.

²³ Iehova a trimis pe Isus, ca să predea mărturia Lui (Iehova); și cât de departe ar fi ajuns Isus cu ea, dacă ar fi fost îngădui preoților, păstorilor și asociațiilor lor ca să aprobe mesajul? Pe vremea aceea nu era timpul pentru a vesti răzbunarea Dumnezeului nostru; dar era timpul ca Isus să spună preoțimei fălarnice adevărul; și El le-a spus de a dreptul, că sunt fiii Diavolului. (Ioan 8:44) A umblat oare Isus cu sfială, și era cruțător? Predat-a El fariseilor sau comi-

siunei de radio vorbirea Sa, spunând: „Domnilor aici am cecece am de gând să predic în ziua de sâmbătă; mi-ar conveni, dacă ați citi-o și mi-ați spune dacă o găsiți potrivită?” Chiar din contră: Isus a pășit înaintea mulțimei și în auzul tuturora a vorbit despre făcătoria preoțimeii. Niciodată au s'au rostit cuvinte mai tăioase și de blamat, ca cuvintele cele însemnate în Matei 23:13-34, rostite de Isus.

„Noi acuma trăim în ziua când Cristos a fost încorporat ca Împărat și a trimis pe rămășița Lui credincioasă, ca să transmită mesajul Său ca o mărturie; o parte din această mărturie constă în aceea, ca să se prezică ziua răzbunării Dumnezeuului nostru. Iehova a poruncit că această mărturie trebuie dată, pentruca toți să poată primi avertismentul și comunicarea hotărârii Sale de a nimici pe organizația lui Satan. Mesajul lui Dumnezeu, adevărul a preda spre cenzurare sau aprobare vreunei părți a organizației lui Satan, ca să se dea autorizațiunea de a-l răspândi, sau de a se ruga în scopul ca mesajul să poată fi predicat, este un păcat de neiertat în ochii lui Dumnezeu și face necurat pe contravenient, deoarece în felul acesta a atins un cadavru, anume pe organizația lui Satan. Singura cale, de a se curăți de un astfel de păcat, dar numai atunci, dacă s'ar fi săvârșit din nebagare de seamă, este prin umilință adâncă, rugăciune înaintea lui Iehova, prin recunoașterea păcatului și prin spălarea cu Cuvântul și prin ascultarea cu credincioșie a Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta a fost promărit în icoană prin aceea, că vinovatul a fost stropit cu apă de curățire amestecată cu cenușa unei vaci roșii. (1 Moise 19:1-20; Daniel 9:3; E-vrei 10:22; Efeseni 5:22; Acelora, cari sunt în Templu li s'a dat următoarea poruncă deosebită: „Nu vă atingeți de necurat”, și ei să nu facă aici un compromis cu organizația Diavolului (2 Co-rinteni 6:15-18) Desigur, că credincioșii vor fi înțeleși greșit de către mai mulți oameni, dar ce vrea să zică aceasta? Fiecare om credincios care își păstrează neprihănirea înaintea lui Dumnezeu, este pus într'o lumină falsă din partea Diavolului și sunt înțeleși greșit de nebunii acestuia orbiți și înșelați. Domnul se află în Templul Său; Sfânta Lui s'a curățit, și cei ce locuiesc acolo trebuie să fie curați. Poporul lui Dumnezeu trebuie să se abțină cu totul dela organizația Diavolului și să aibă grijă, ca să urmeze cu sârguință poruncile lui Dumnezeu.

„A fi credincios Domnului nu înseamnă, că martorii Lui trebuie să fie nepretenoși sau duri; și nici nu trebuie să cerceteze singuratec persoane și să le întărească la mânie. Martorii lui Iehova ocupă poziția cea mai onorabilă, ce numai se poate da unui om, și ei trebuie să se poarte potrivit poziției lor. Iehova Dumnezeu a dat martorilor această cinste și nu o va da altora, și numai accia se vor bucura continuu de această cinste, cari se dovedesc credincioși și își păstrează neprihănirea. (Isaia 42:8) Ei trebuie să abzică, ca să facă vre-un lucru comun cu organi-

zația lui Satan și cu reprezentanții lui, și pelângă aceasta trebuie să fie binevoitori în felul vorbirei lor dar totodată și hotărâți; ei trebuie să ia poziție de partea lui Iehova cu hotărâre, și să stăruiască în poziția aceasta fără să alunece sau să îngăduie. Amăsura poruncii ce li s'a dat, ei trebuie să vorbească adevărul, fără să țină seamă de cecece vre-o creatură ar putea spune sau face în legătură cu aceasta.

Rugăciuni pentru toți.

„Cineva ar putea să pună următoarea întrebare: „Să se roage rămășița pentru toți, cari sunt în slujbe oficiale, pentruca să putem duce o viață liniștită și pașnică”? și apoi a cita 1 Timotei 2:1, 2, pentru a da un răspuns pozitiv la întrebare? Este surprinzător, ca unul, care într'adevăr crede, că este învățat dela Iehova să mai puiă acuma o astfel de întrebare sau să fie cumva în nedumerire asupra acestei chestiuni. (Isaia 54:13) După ce Domnul a venit la Templul Său, face clar poporului Său, ce este voința lui Iehova. Chiar dacă Pavel ar fi indicat la domnitorii pământeste, când a scris textul citat mai sus, totuș era cu foarte mult înainte de ziua răzbunării Dumnezeuului nostru. Dela venirea Domnului la Templu a trebuit să se vestească judecata mâinii lui Dumnezeu, și Dumnezeu învăță pe poporul Său cu privire la lucrurile pentru cari trebuie să se roage dela acel timp încoace. (Psalm 83:1-18) Nici lui Isus nu l-a fost îngăduit, ca înainte de timpul stabilit să înceapă acțiune împotriva lui Satan. (Psalm 110:1, 2) Acuma însă judecata lui Iehova trebuie vestită, deoarece a sosit timpul, când Iehova își va găsi pe toți dușmanii, și rugăciunea credincioșilor trebuie să fie totdeauna în armonie cu scopul lui Dumnezeu. (Psalm 149:9; Luca 19:27; Psalm 21:8, 12) Împărăția lui Dumnezeu a sosit, și aceasta a fost comunicat îndeosebi domnitorilor „Crestinătății” și ei toți s'au strâns în bloc împotriva lui Iehova și a Împărăției Sale. Ar fi o blamare a voinței exprimate a lui Dumnezeu, de a se ruga pentru astfel de domnitori. Nici un credincios, care stă pe partea lui Iehova, nu poate să se roage pentru dușman, sau pentru vre-o parte a organizației dușmane, pe vremea, când Dumnezeu trimite pe unșii credincioși să vestească, că organizația dușmană în curând se va prăbuși. Că un om ocupă o slujbă publică, amintește într'o vorbire publică Numele lui Dumnezeu și citează versetele din Cuvântul Său, atâta în sine însă nu este nici o dovadă, că el stă de partea lui Dumnezeu. Faptele lui vorbesc mai tare decât cuvintele sale. Preoții și „omul fărădelegii, fiul pierzării”, asemenea citează texte scripturale, ba chiar afirmă, că stau de partea lui Dumnezeu; s'ar putea oare spune, că ar fi voința lui Dumnezeu ca să se roage pentru aceștia? (1 Ioan 5:16; Psalm 83 vers. 16-18; vezi „Revista” din 15 Februarie 1933) Când Pavel a scris lui Timotei, domnitorii au persecutat pe urmașii lui Cristos și au necinstit Numele lui Iehova; desigur, că Pavel nu a incre-

dințat pe Timotei ca să se roage pentru unii ca acesta. Cuvintele apostolului în 1 Timotei 2:1, 2 trebuie să fie aduse în armonie cu Romani 13:1—3. (Vezi articolul: Stăpânirile înalte din 1930).

Intrebarea este: Cine este de partea lui Iehova? Toți oamenii din timpul prezent sunt de partea lui? Desigur nu! Satan adună toate națiunile la Armagedon, ca să conducă o luptă finală împotriva lui Dumnezeu și a unșilor Lui. Poate deci oricine, care ca un domnitor văzut în organizația lui Satan ocupă o slujbă, în timpul de față să stea de partea lui Iehova? Nici la un caz! Iehova Dumnezeu este acum în Templul Său sfânt și poruncește tuturor să tacă și să asculte mesajul Lui (Habakuk 2:20) Dacă domnitorii pământești în timpul prezent ar căuta să asculte de Iehova Dumnezeu, atunci nu ar căuta să împiedece pe martorii lui Iehova în aceea, ca să răspândească mesajul adevărului. Niciunul din clasa Templului sau a aleșilor nu vor fi înșelați de vorbirile netrebnice a funcționarilor publici sau a altor oameni sau de altceva. Aleșii nu pot fi anăghii acum. Rămășița credincioasă spune: „Noi facem parte din Casa lui Iehova și pe Iehova vom a-L servi”.

Aceasta este ziua, când Dumnezeu trimite pe martorii Lui ca să facă semn pe frunțile celor doritori de învățatură, cari caută să cunoască pe Dumnezeu și să se poarte cu dreptate, și să ia cărbuni aprinși și să le presare peste „Creștinătate”. (Ezechiel 9:4; Zefania 2:2, 3; Ezechiel 10:2—7) Nimic nu poate în timpul prezent să urmeze cu credincioșie și sârguință poruncile lui Dumnezeu, și totodată „să ducă și o viață liniștită și pașnică”. Deaceum încolo este o luptă. Rămășița nu poate să fie credincioasă întru transmiterea mărturiei în astfel de locuri ca Bergenfield, New Jersey (America) și în același timp să ducă o viață liniștită și pașnică. Clasa Templului este pregătită la război, și pacea și liniștea lor nu vin dela domnitorii pământeni, ci dela Iehova Dumnezeu. Ei au pace, dar pacea lor este în Domnul, în timp ce ei se luptă pentru ceea ce este drept. (Isaia 26:2—4) Cei ce sunt în Templu și prin urmare pe partea lui Iehova, îi cântă și îi laudă de bunăvoie și cu bucurie, în timp ce înaintează în luptă. (2 Cronica 20:1—27) Ei sunt războinici buni și credincioși, și urmează conducerea lui Cristos Isus, a marelui mareșal; ei nu așteaptă pace și liniște din partea aceloră, cari stăpânesc în organizația lui Satan. Credincioșii vestesc mesajul Impărăției lui Dumnezeu oamenilor cu bun simț ilustrați în icoană prin Ionadab, cari doresc să fie mângăiați cu mesajul, ca să părăsească pe organizația Diavolului și să se pună pe partea lui Iehova. Martorii lui Iehova cu hotărâre trebuie să stea de partea Lui și cu bucurie să continue să vestească lauda Celui Prea Înalt, pentru a-și păstra neprihănirea.

Intrebări pentru studiul berean

Alin. 1. Unde a avut loc evenimentul raportat în 2 Moise 32:26? Pentru ce erau Izraeliții în acest loc? Raportează ce a îndemnat pe Moise să procedeze așa cum e însemnat aici. Ce scop a avut această icoană profetică și a raportului însemnat?

Alin. 2. Pe cine reprezintă aici Moise, Levitii și ceilalți Izraeliți? Intrucât?

Alin. 3, 4. Care a fost întrebarea, pe care Iosua a pus-o Izraeliților? Ce scop a servit întrebarea? Arată aplicarea ei profetică. Compară răspunderea Izraeliților în privința aceasta cu răspunderea poporului lui Dumnezeu în timpul prezent.

Alin. 5. Ce înseamnă „această evanghelie a Impărăției”? Cine o va predica? Citează texte, care arată imputernicirea lor, însușirea trebuincioasă și răspunderea lor în cauza aceasta.

Alin. 6. Cum sună Isaia 61:1, 2? Cui s'a dat această însărcinare? A cui război trebuie să se vestească? Război împotriva cui sau ce? Ce scop are vestirea?

Alin. 7—11. Dă un exemplu a unei ilustrații izbitoare de orbire a aceloră, cari au afirmat cândva că urmează pe Domnul, dar cari au lepădat adevărul venirii Domnului la Templul Său.

Alin. 12, 13. Arată că vestirea prezintă a războinării lui Dumnezeu este în deplină armonie cu adevărul care a fost stabilit pe timpul înainte de 1918 și care s'a vestit, și cu toate celelalte adevăruri pentru împlinirea cărora a sosit timpul de atunci încolo. Explică în legătura aceasta neglijența sau codirea unora, de a cunoaște responsabilitatea ce zace pe umerii poporului credincios al lui Dumnezeu acum.

Alin. 14, 15. Compară împrejurările între cari Iehova a trimis la timpul Său pe profeții Lui la Ierusalim, cu starea prezentă, pentru a arăta, cât de important este în acest timp martorii lui Iehova ca să prețuiască cum se cuvine privilegiul și datoria lor.

Alin. 16. Arată dovada, că martorii unși ai lui Iehova sunt învățați din partea Lui și nu de oameni, și că adunarea lui Dumnezeu a fost instruită îndecăjuns despre timpul apropiat pentru vestirea războinării Sale. Pentru ce au neglijat unii să cunoască că a sosit timpul pentru vestirea aceasta? Cine înțelege și știe să prețuiască situația prezentă? Pentru ce? Care este răspunderea lor?

Alin. 17. Explică, dacă privilegiul de a predica evanghelia este o chestiune de supus cenzurii sau aprobării oamenilor sau stăpânilor omenești. Arată că mesajul, care învinuiește pe elementele care constituie pe organizația lui Satan, este acum la timp și drept.

Alin. 18. În ce chip și fel se demonstrează adesea frica de oameni? Cum pot să ocolească unșii această cărsă a Diavolului?

Alin. 19—21. Arată prin comparația însărcinării, îndrumării și naturii mesajului răspândit, că Ieremia reprezintă pe rămășița din timpul prezent. Care ar fi fost rezultatul, dacă Ieremia ar fi solicitat aprobarea sau deliberarea autorităților omenești?

Alin. 22, 23. Compară pe preoții din timpul prezent cu preoții iudei cu referire la mesajul lui Iehova prin

Ieremia și la faptele din prezent.

Alin. 24. Și-a dat Ieremia mesajul „autorităților” pentru aprobare? Pentruce nu? Ce învățătură este în aceasta pentru rămășiță?

Alin. 25. Ce poziție ocupă rămășița în relația ei către Iehova și mesajul, care trebuie să se transmită? Cum trebuie să vestească aceștia mesajul, și cum trebuie să se poarte față de alții și cum să se supună legii?

Alin. 26. Arată învățătura ce conține raportul despre purtarea lui Isus față de preoțimea timpului Său.

Alin. 27, 28. Care este situația din prezent, care pretinde atâta curaj, zel și devotament deplin față de Iehova? Care este efectul, dacă mesajul lui Dumnezeu ar fi supus oamenilor spre aprobare? Cum se poate înlătura o astfel de necurățenie. S'ar putea aștepta, că unii adevărați martori ai lui Iehova, să

evite ca să fie înțeleși greșit și prezentați în lumină falsă? Pentruce nu? Care este prin urmare poziția pe care trebuie s'o ocupe martorii lui Iehova în relația lor față de mesajul și în purtarea lor față de oameni și organizațiunii omenești?

Alin. 29. Arată prin texte scripturale doveditoare armonia între 1 Timotei 2:1, 2, Romani 13:1—3 și Psalm 83.

Alin. 30. Explică cum se pot acuma cunoaște aceia, cari stau de partea lui Iehova.

Alin. 31. Care este scopul și efectul mesajului, care se vestește acuma de martorii credincioși ai lui Iehova? Inseamnă aceasta pace și liniște pentru clasa Templului? Numai cum pot să-și păstreze neprihănirea?

W. T. din 1 Mai 1933

Zidarii imperiilor mondiale lapădă piatra de unghi

MAI mult de șapte secole înainte de epoca creștinească a trăit un profet, care a prezis evenimentele marcante din zilele noastre cu privire la ceea ce astăzi se numește „Creștinătate”. Acest profet, care se cheamă Isaia, și este unul dintre cei mai mari profeți ai Bibliei, a scris: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului, temelie puternică: cel ce crede nu se va grăbi. Voi face din neprihănire o lege, și din dreptate o cumpănă; și grindina va surpa locul de scăpare a minciunilor, și apele îi vor îneca adăpostul”. (Isaia 28:16, 17) Un profet și mai vechi decât Isaia a scris despre aceeași piatră simbolică, și a zis: „Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii. Domnul a făcut lucrul acesta; și este o minunăție înaintea ochilor noștri”. (Psalm 118:22, 23) Cu secole după aceste profeții inspirate, a venit cel mai mare profet, care a fost vre-odată pe pământ, însuș Isus Cristos, și El a zis, că aceste profeții au fost împlinite de El, și că El este piatra despre care este vorba în ele, fiind El acela, pe care Dumnezeu l-a uns ca împărat peste pământ. — Matei 21:42—44.

Cum dovedesc clar toate faptele și profețiile referitoare, Dumnezeu în anul 1914 a ridicat pe împăratul Său uns pe tronul Său și l-a poruncit, ca să-și înceapă domnia în mijlocul dușmanului, a stăpânirilor domnitoare a lumii, atât văzute cât și nevăzute. (Psalm 2:6; 110:2) Cu trei ani și jumătate mai târziu, anume în 1918 Domnul a venit la Templul Său, Templul spiritual al lui Dumnezeu. În acest timp s'a prezentat Domnul Isus poporului Său mărturisit în „Creștinătate” ca împărat și domnitorul de drept al pământului. Aceasta a făcut-o prin mesajul Cuvântului lui Dumnezeu, pe care l-a transmis „Creștinății”, și

prin împlinirea profețiilor, cari au arătat, că lumea s'a sfârșit și că a sosit timpul Impărăției Sale. În acelaș timp, anume în 1918 era Isus Cristos și piatra „încercată” și „prețioasă”, cum dau de înțeles cuvintele profeției. În decursul anilor bogăți în evenimente a războiului mondial, cum arată Scriptura nu numai pe pământ a fost un război, ci a fost un război groaznic și în cer. Din marile războaie în cer dintre Cristos Isus și Satan, dușmanul, Cristos Isus a ieșit biruitor încercat, credincios și adevărat și ca Invingător. (Apocalips 12:7—10) Când în împlinirea definitivă a profețiilor s'a prezentat stăpânitorilor pământești ca împăratul de drept al pământului, atunci între poporul Său mărturisit aceia, cari au crezut în El și l-au primit, au săltat de bucurie; și pe seama acestora este și va fi El în toate timpurile „prețios”.

În timpul acela s'a împlinit în măsură deplină profeția, întrucât este vorba de așezarea pietrei unghiulare. La aceasta s'a întâmplat descoperirea și vestirea adevărului dumnezeesc, pe care Domnul Dumnezeu l-a folosit și îl mai folosește, pentru ca să îneca adăpostul minciunilor cu cari Diavolul a orbit cugetele oamenilor. Petru citează din profeție: „Căci este scris în Scriptură: Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine să creadă în El nu va fi dat de rușine”. — 1 Petru 2:6.

Împăratul uns al lui Dumnezeu este atât temelie cât și piatra de unghi. Piatra temeliei casei poartă greutatea casei. În timp ce zidăria înalță, vine timpul, când trebuie să se stabilească unghiul sau linia de clădire a edificiului. Piatra principală se pune la locul ei și plumbul de poartă se lasă jos, și fiecare piatră trebuie să corespundă acelei pietre unghiulare. Precum materialul de construcție pentru Casa (sau Templul)

Domnului, zidită de Solomon în Ierusalim, a fost pregătit dinainte și gătit fără daltă sau ciocănitul vreunui unelte de fer. așa a fost pregătit și materialul pentru Casa măreață a Domnului și se va compune fără larmă sau incercătură. Piatra unghiulară s'a așezat, și celelalte pietre a zidirei potrivite după piatra de unghi, deoarece ele trebuie să fie după chipul și asemănarea pietrei unghiulare, a lui Cristos Isus. — Romani 8:29.

Profetul lui Iehova vorbește despre aceeaș piatră prețioasă și spune: „El va fi... o piatră de polienire, o stâncă de păcătuire pentru cele două case ale lui Izrael”. (Isaia 8:14) Casa era din două părți, întâi clasa stăpânitoare în partea sudică a țării, care a afirmat că cunoaște legea lui Dumnezeu, a auzit pe Isus, și a avut toate motivele, ca să creadă, că El era Mesia: al doilea poporul de rând, îndeosebi locuitorii părții nordice a țării. Conducătorii lui Izrael s'au apropiat de Domnul cu gurile lor, dar inimile lor erau departe de El. Era datorii lor, ca să învețe poporului cuvântul adevărului: ei însă nu au făcut aceasta. Poporului de rând i s'a spus, că trebuie să aștepte un Împărat: și când au auzit pe Isus, cu forță au voit să-L facă Împărat, ceace El însă a împiedecat. (Ioan 6:15) Când mai târziu s'a oferit ca Împărat și a călărit pe un asin în Ierusalim, atunci clasa domnitoare L-a lepădat. „Ambele case” sau părți a lui Izrael s'au polienit în Isus ca Cristos, Messia și Împărat. Numai o rămășiță a lui Izrael a crezut în Domnul Isus ca în Cristos și a rămas credincioasă. Aceasta a fost o împlinire în mic sau prima împlinire a profeției. — Romani 9:32, 33; 11:5.

Dela Rusalii, când spiritul sfânt a fost turnat peste cei dintâi membri ai adunării lui Cristos, până la a doua venire a Domnului, s'a predicat Evanghelia, și mulți au crezut în ea. Aceștia s'au împărțit în două părți sau căși. Preoțimea a organizat un sistem de religie, care s'a numit „religie creștină”; politicianii, conducătorii militari și bogătașii au fost totdeauna „mai marii turmei” în aceste sisteme. Au intrat în relație cu biserica însă și mulți alții, cari din pricină că erau săraci și ignoranți, au fost ținuți în înjosire.

Când Domnul în 1878 a început să restatornească poporului Său adevărurile fundamentale a Bibliei, mulți au părăsit sistemele bisericesti și s'au strâns laolaltă, ca să cerceteze Cuvântul lui Dumnezeu, și ca să se edifice reciproc în credința sfântă. Aceștia au format cealaltă casă spirituală a lui Izrael. În casa aceasta din nou s'au ivit două părți: întâi conducătorii adunării, cari au cugelat, că din pricină că sunt mai învățați și ocupă o poziție onorabilă în adunare, au avut pretenții la o mai mare favoare și poziții mai onorabile; a doua, unii cari au iubit adevărul și au privit înainte la timpul, când vor fi găsiți pregătiți pentru cer și vor fi luați de Domnul la Sine. În ambele ramuri s'au găsit însă unii, cari într'adevăr au iubit pe Dumnezeu și pentru aceasta și în probă au rezistat.

Împăratul uns al lui Dumnezeu, piatra, în 1918 a fost așezată cu desăvârșire, când a venit la Tem-

plul Său și s'a oferit pe Sine însuș ca Împărat. De aici încoece s'a ivit potienirea. Așa numitele sisteme creștine se numesc „Creștinătate organizată”. În anul 1918 aceste sisteme au lepădat pe Cristos ca Împărat, și în locul Lui au așezat Liga Națiunilor. Prin urmare au căzut pe piatră și s'au polienit. Peste aceia însă, cari au fost ieșiți din aceste sisteme, și au văzut și au primit dovezile pentru prezența a doua a Domnului, a venit o probă aspră.

Mulți dintre aceștia au lepădat dovezile, că Domnul este prezent, și a început domnia și a venit la Templul Său, și au căzut. Aceia însă, cari au rezistat în probă și au ieșit din proba înfocată eurățiți, constituie pe „rămășița”. Ei au devenit o parte esențială a organizației Domnului. Alții au pășit înapoi. Așa dar faptele arată, că ambele case a lui Izrael s'au polienit și că o rămășiță a rămas. Proba din anul 1918 este o dovadă mai departe, că Domnul a venit la Templul Său și pe timpul acela a fost așezat cu desăvârșire ca piatra de unghi.

În profeție adeseori se folosește expresiunea „în ziua aceea”. Se referă îndeosebi la timpul, când Domnul zidește Sionul, organizația Lui, îndeosebi pe membrele pământene a acestei organizații. „Ziua aceea” este ziua lui Iehova, deoarece este timpul sau periodul, când Domnul Dumnezeu a înălțat pe Împăratul Său pe tronul Său și L-a trimis, ca să rezidească Sionul. Să observăm cum dovedesc aceasta cuvintele profetului lui Dumnezeu în Psalm 118:19, 20: „Deschideți-mi porțile neprihănirii, ca să intru și să laud pe Domnul. Iată poarta Domnului: pe ea intră cei neprihăniți”.

Când Domnul în 1914 a fost ridicat pe tronul Său (Psalm 2:6) atunci a început Împărăția să intre în activitate, și astfel a fost deschisă calea pentru intrare, ceace se ilustrează prin „porți”, și prin aceste porți cari conduc în organizația lui Dumnezeu, intră cei neprihăniți. Ca încheiere spune profetul: „Te laud, pentru că M'ai ascultat, pentru că M'ai mântuit”. (Psalm 118:21) Această parte a profeției se referă îndeosebi la timpul, când Domnul a adus pe aprobații Lui sub mantia dreptății și le-a dat hainele mântuirii, prin care se fac cunoscuți ca o parte esențială a organizației lui Dumnezeu. Apoi urmează profetul și spune în Psalm 118 versul 22:

„Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirei”. Regele uns al lui Dumnezeu a fost prezentat acelor, cari afirmă, că sunt poporul lui Dumnezeu, și mulți L-au lepădat; dimpotrivă rămășița L-a primit cu bucurie. Aceasta vede și prețuește adevărul cel mare, că Domnul se află acuma în Templul Său sfânt, și deci spune: „Domnul a făcut lucrul acesta; și este o minunăție înaintea ochilor noștri. Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!” (Psalm 118:23, 24) Prin această profeție, pe care Isus însuși a citat-o și la care s'a referit, „ziua aceea” este stabilită cu desăvârșire și cu siguranță. Este

„ziua”, în care Domnul Dumnezeu, prin Cristos Isus începe să-și justifice Numele, și pentru aceasta este „ziua lui Iehova”. — Psalm 110:2—5.

Astfel deci la cercetarea profetiei unde apare expresiunea „în ziua aceea”, poate cercetătorul Scripturii să stabilească timpul, deoarece împlinirea lui a început. Dacă mai întâi este stabilit timpul însemnat cu cuvintele „în ziua aceea”, din aceasta cercetătorul poate să deducă, că profetia întrucât privește pe Regele, nu s'a putut împlini înaintea zilei aceleia, în anul 1914, și numai după 1918, întrucât se referă la lovarășii credincioși ai Domnului. Clasa Templului pe atunci a ajuns la cunoștință, că între „sămânța femeii” și „sămânța șarpelui” curge o luptă, și în dorința ei, de a ră-

mănea credincioșii Domnului și a birui, se roagă cu ardoare și lacrimă prin cuvintele profetiei (Psalm 118:25, 26): „Mântuiește Doamne, Te rugăm! Dă izbândă Doamne, Te rugăm! Binecuvântat să fie cel ce vine în Numele Domnului! Vă binecuvântăm din casa Domnului”.

Nu mai o rămășiță din toate cetele de oameni ai „creștinătății” care se declară de creștini, acceptă piatra prețioasă și îl vestește ca pe Impăratul, care este prezent nevăzut, ca să domnească: înă „zidarii imperiilor mondiale” în „creștinătate”, cum se numesc ei pe sine, au lepădat piatra adevărată și fac și pe mai departe planuri trufase și egoiste de imperii mondiale.

W. T. din 1 Mai 1933

Inceputul durerilor

EVENIMENTE, cari în istoria omenirii nu-și găseseră asemănare, s'au rulat înaintea ochilor generațiunii care trăiește azi: ba încă niște lucruri și mai marcante se întâmplă din zi în zi ce merge. Toate aceste evenimente — cum arată Scriptura — se vor desvolta într-un punct culminant maiestros, care deja de mai multe secole a fost prezis în profetii, pe care Iehova a lăsat să se scrie și să se păstreze până în zilele noastre, pentruca să îndrumeze și să încurajeze pe cei ce trăiesc azi pe pământ.

Când o profecie a fost scrisă sau rostită, foarte rarori — ori poate niciodată — nu s'a arătat sau explicat accentual împlinirea profetiei. Profetie înseamnă o prezicere a unor evenimente viitoare. Există un mijloc de a stabili ireproșabil când se împlinesc o profecie, și Dumnezeu ni-a pus în mână mijlocul acesta. Dacă se ivesc evenimente sau se fac cunoșcute fapte, care corespund întocmai lucrurilor profetite, atunci putem ști, că timpul când au loc aceste evenimente, este timpul pentru împlinirea profetiei respective. Aceste evenimente corespunzătoare prezicerei și care s'au ivit se numesc fapte dovedite. Cel ce citește profetia și vede faptele dovedite, corespunzătoare întocmai lucrurilor profetite, în mod potrivit poate să tălmăcească profetia ca și care se împlinesc în acel timp.

Cu puțin zile înainte de crucificarea Lui, Isus a rostit o mare profecie. Profetia aceea a trebuit să se împlinescă într-o vreme anumită care era în viitor. Cel ce citește profetia aceasta și afară de adevărate cunoaște faptele dovedite și pe aceste le compară cu profetia, poate să recunoască împlinirea profetiei. Deci va rezulta, că împlinirea profetiei date de Domnul Isus, întărește precis ambel categorii cu privire la mărturiile despre „timpul mulțimilor” și arată că profetia lui Isus în anul 1914 a început să se împlinescă. Profetia face mai departe anul 1914 de cunoscut ca timpul, când „Acela care are drept”, își va lua și

începe autoritatea și puterea, ca să domnească și să ia măsuri, ca să izgonească pe Satan din poziția lui de domnitor peste lume. Inceputul aceluși timp este caracterizat de Domnul Isus ca „începutul durerilor” peste lume.

Toți profetii au prezis faptul întemierii împărăției dumnezeiești a dreptății. Învățăceii Domnului erau familiarizați cu aceste prorocii; și la aceasta se mai adauge împrejurarea, că Isus a instruit cu privire la guvernarea viitoare sau împărăția dreptății. El le-a spus, că împărăția Lui nu va veni mai degrabă decât înainte de sfârșitul lumii care are de guvernator pe Satan. El le-a promis că se va întoarce și îi va lua la sine, când vor lua parte cu El la împărăția Lui și la Domnia Lui a dreptății. Că învățăceii s'au engelat la aceste lucruri, ușor putem să ne dăm seamă pentruce au demonstrat un interes atât de arzător față de întoarcerea Lui și sfârșitul lumii. Ei au venit la Isus pe când era singur, și l-au pus următoarea întrebare: „Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestui?” (Matei 24:3; Răspunsul lui Isus a arătat, că va trece un period lung de timp înainte ce va veni ziua întoarcerii Sale și a sfârșitului lumii. Natural, că sfârșitul lumii trebuie să însemne totodată și timpul, când Isus își va lua puterea și va începe să domnească. Apoi a explicat învățăceilor Săi, că la ce să fie atenți la începutul aceluși timp urmașii Lui, credincioși de pe pământ. El nu i-a îndrumat, ca să aștepte o priveștie în noți pentru o demonstrare vizibilă de domnie. Ci i-a îndrumat să observe niște evenimente, cari se vor ivi pe pământ și de origine se vor putea vedea cu ușurință. El a vorbit: „Un neam se va scula împotriva altui neam, o împărăție împotriva altei împărății; și pe alocură vor fi cucerite de pământ, foameți și triuni. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor”.

Anul 1914 a văzut introducerea sau începutul

astfel de evenimente, cari au fost amintite aici de Isus. Multe războaie au existat înainte de aceasta pe pământ; însă în războiul care a izbucnit în anul 1914 o înalțime s'a sculat împotriva altei națiuni și o împărăție împotriva altei împărății, într-o măsură atât de mare încât asemenea căreia n'a fost niciodată. Este asemenea important a observa, că participanții principali în acest război erau chiar acele națiuni, cari afirmaseră că sunt „creștinătate” sau „creștinismul organizat”. Națiunile, cari au format o religie și religia aceasta în mod fals au numit-o „religie creștină” în anul 1914 s'au încăierat în lupta cea mai groaznică din toate timpurile. Ce înseamnă aceasta? Înseamnă sfârșitul timpului îngăduit lui Satan ca să domnească peste națiunile pământului fără intervenția lui Dumnezeu. Natural că Isus a știut, că începutul acestui timp îl va caracteriza un război, deoarece Satan se va mânia și va întări și pe națiunile de sub dominația lui. Mai târziu Isus dădu lui Ioan unul din învățăceii lui o descoperire despre lucrurile cari se vor întâmpla în acel timp. El a zis: „Își mulțămim Doamne Dumnezeu, Alotputernice, care ești și care erai și care vii că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare și ai început să împărățești. Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta”.

În exactă împlinire a profecției lui Isus, a adus anul 1914 „începutul durerilor”. Era începutul unui timp plin de durere pentru Satan și dominația lui și începutul de mari suferințe pentru popoare asupra cărora atâtă amar de timp a domnit, ca domn nevăzut. Războiul mondial, a avut ca urmare cea mai mare mizerie, ce a cercetat vre-odată națiunile de pe pământ. Cum Isus a prezis, această strămătorare a avut ca urmare o epidemie, care de fapt a răpit mai mulți oameni decât căși au fost ucși în cursul războiului. Scurt după aceea tot în urma războiului a venit o foamete pușuitoare, în urma căreia milioane de oameni din lipsă de alimentație au pierit. Dela 1914 încoace mai multe cutremure s'au ivit ca oricând mai dinainte în istoria omenirii.

Faptul că Isus a declarat, că evenimentele amintite mai sus înseamnă numai „începutul durerilor”, arată că trebuie să urmeze alte nenorociri; și așa a și fost. Prietenii războiului mondial au afirmat, că războiul mondial în așa fel va curăți atmosfera politică, că între popor va domni pace vecinică și liniște durabilă și partea lor va fi mulțumire și prosperitate. De fapt însă chiar contrariul acestei preziceri s'a împlinit, așa s'a întâmplat cum a prezis Isus. El nu a profetisat că războiul mondial va aduce prosperitate și stări de dorit, din contră că „pe pământ va fi strămătorare prin-

tre neamuri... oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ”. — Luca 21:25, 26.

Scurt timp după războiul mondial, președintele Statelor-Unite, când a pertractat starea strămătorării din lume, a declarat:

„Noi trăim în zile de mare nedumerire, și un nor greu plutește asupra lumii. Se pare cașicum niște forțe mari oarbe, care timp îndelungat au fost încătușate, s'ar fi slobozite”.

Dela sfârșitul războiului strămătorarea se tot șine. Mai mult de zece ani au trecut dela armistițiu, și totuș fiecare națiune de pe pământ se află în nedumerire, și masele oamenilor sunt în mizerie. Frica a cuprins pe toate. Ele tremură și cu mare neliniște așteaptă viitorul. În împlinirea pe mai departe a profecției lui Isus despre sfârșitul lumii în cursul războiului au fost persecutați creștinii adevărași, deoarece s'au codit, ca violând conștiința lor și poruncile lui Dumnezeu să ia parte la masacrarea semenilor lor. Ura tuturor națiunilor războitoare s'a îndreptat contra acestor creștini. (Matei 21:9) Mulți dintre cei ce se numeau creștini, au dovedit ură unul contra celuilalt și au vândut pe frații lor, exact cum a prezis Domnul. (Matei 21:10) Aceste sunt alte dureri. Mulți profesii falși s'au ivit, ca să ducă poporul în rătăcire; și între aceștia ocupă loc și preșimcea aceea, care dela 1914 a negat făcș pe Dumnezeu și a tras la îndoială, că va întemeia cândva o guvernare dreaptă pe pământ. (Matei 21:11) O altă parte a profecției aceleia sună: „Și din pricina înmulțirii făcădelegii, dragostea celor mulți se va răci”. (Matei 21:12) Niciodată nu a fost o vreme de o așa nelegiuire împotriva lui Dumnezeu și contra cerințelor Sale drepte, ca acuma — și încă în țările cari afirmă că sunt creștine!

Dacă nu ar fi nici o altă dovadă afară de profecția cea mare amintită mai sus a lui Isus, deja evenimentele care s'au ivit dela 1914 încoace, dovedese peste toate îndoelile, că acel an caracterizează punctul mare de întorsătură în afacerile omului. Această mărturie incontestabilă întărește peste orice îndoială, că anul 1914 indică începutul timpului, când Dumnezeu, cum a prezis profetul, dădu dominația aceluia, „care are dreptul”. Nu există nici o altă explicație a stărilor actuale de pe pământ. Dumnezeu dorește ca cercetătorul adevărului să învețe din aceste evenimente, că ziua liberării lor a sosit, și că în curând guvernarea Lui dreaptă se va descoperi spre binele și binecuvântarea lor. — Luca 21:28.

Texte pe luna Iulie

„Toate lucrările Tale Te vor lăuda Doamne! Și credincioșii Tăi Te vor binecuvânta. Vor spune slava Impărăției Tale, și vor vesti puterea Ta” — Psalm 145:10, 11.

Rămășița acuma nu poate să aibă scuză pentru necunoașterea voinței lui Dumnezeu. Pentru aceasta nu se roagă și nu cearcă să cunoască voia lui Dumnezeu, căci o cunoaște deja. Iehova a înțipărit acest adevăr în cugetele „servului” Său cu o putere îndoită, întrucât în gura „servului” Său a pus chiar cuvintele, cari exprimă voința lui Dumnezeu. „Servul” este lucrul mânilor lui Iehova, și pentru aceasta îl laudă. El vorbește despre măreția Impărăției lui Dumnezeu și vorbește despre puterea Lui nemărginită. Pentruce se întâmplă aceasta? „Ca să facă de cunoscut Țiilor oamenilor puterea Ta, și strălucirea plină de slavă a Impărăției Tale”. „Servul” lui Dumnezeu povestește fiilor oamenilor, că Impărăția lui Iehova este o Impărăție vecinică, și va dăinui în vecii vecilor. Aceasta înseamnă o știre bună pentru „serv”, și vestea aceasta de bucurie trebuie să se transmită acuma și altora cari trăesc pe pământ.

„Muștră fiara trestiei, mulțimea taurilor cu vitei popoarelor: ca să se supună cu plăci de argint.” — Psalm 68:30

„Fiara trestiei” se referă negreșit la organizația lui Satan. Iehova a muștrat acest furnicar de „fiare”, când pe credincioșii Lui i-a adus sub manta dreptății și prin aceasta a arătat, că îi sunt bineplăcuți. Mâna puternică a lui Iehova e întinsă ocrotitoare deasupra rămășiței Sale, în timp ce ei vorbesc cuvintele, pe care le-a așezat în gura lor. Pedepsa cea mai rea însă va cădea asupra organizației lui Satan în războiul Armagedonului, când pedepsa ei va fi vecinică. „Mulțimea taurilor” amintită aici, sunt asemenea taurilor din Basan și reprezintă pe organizația asupritoare și neleginită a lui Satan, pe care Domnul o va stârpi. Acești tauri în curând vor înghiți praful.

„Domnul păzește pe cei credincioși.” — Psalm 31:23.

*Nereușita Izraeliților, se atribuie lipsei de credință în Dumnezeu, precum și lipsei de credincioșie

față de condițiunile legământului pe care Dumnezeu l-a încheiat cu ei. În timp ce Izraeliții erau credincioși și au ascultat de Dumnezeu, Iehova i-a păzit dinaintea dușmanilor lor și s'a luptat în luptele lor. Aceasta a făcut-o pentru Numele Său, deoarece Numele Său l-a așezat pe poporul acela. Din aceasta rezultă pentru Izraeliții antipici, poporul ales al lui Dumnezeu, învățătura, că scopul lui Iehova cu poporul Lui cu siguranță se va efectua, și scopul Lui nu poate să greșească la aceia, cari sunt în legământ cu El și stăruiesc cu credincioșie. Rămășița primește din aceasta ajutor, încurajare și speranță, întrucât lecțiunea aceasta o învață și o prețuește în mod temeinic. Numai aceia cari prețuesc mult Numele lui Iehova, se vor bucura acuma de o adevărată mângăere. Pentru unii ca aceștia este și va rămânea Numele Lui un turn tare.

„Să nu jurați strâmb pe Numele Meu, căci ai necinstit astfel Numele Dumnezeului Tău. Eu sunt Iehova.” — 3. Moise 19:12.

Când poporul lui Dumnezeu stătea în fața Lui și a declarat: „Cu deplină cunoștință și cu bucurie votăm pe lângă primirea numelui nou, pe care ni l-a dat gura lui Iehova”, toți aceștia au luat asupra lor o mare responsabilitate înaintea lui Dumnezeu, și fiecare dintre ei are acuma ocazia, ca să-și dovedească credincioșia față de acest nume. Unșii fiecărui grupe, cari de atunci încoace au făcut acelaș vot sau au și votat, prin aceasta iau asupra-și aceeaș răspundere. Această răspundere înseamnă, că toți aceștia, ca să fie credincioși față de Dumnezeu, cu credincioșie trebuie să transmită mărturia națiunilor, în armonie cu porunca lui Dumnezeu. Unei astfel de răspundere nu se poate răspunde prin aceea, că ne mulțumim numai să desvoltăm un așa numit „caracter”, și să dovedim o purtare liniștită, curată și sfântă. Această răspundere pretinde mult mai mult decât atât. Dela toți aceia cari îl primesc, pretinde ca urmând porunca lui Dumnezeu să facă tot ce le stă în putință, ca să ducă oamenilor mărturia de avertisment și de mângăere.

Scrisori de pe front

Spre onoarea Numelui lui Iehova

Iubite frate Rutherford!

Domnul zilnic ne arată, că înaintarea Impăratului și a Impărăției Sale nu se poate împiedeca cu nimica.

Adunarea din Knoxville, Tenn., ne-a adus din nou într-o altă fază a lucrului Impărăției, ceea ce ne arată diferitele stări, prin cari trebuie să trecem, și cum Domnul mereu ne pregătește o cale, pe care se poate face lucrul Lui.

În Rutledge, care zace în ținutul Grainger cam la vreo 25 mile depărtare dela Knoxville, cu vreo câteva zile mai înainte au fost arestați mai mulți martori din adunarea dela Knoxville. Erau pioneri, cari ca contra-cost pentru literatură au luat conserve de alimente. Oambui de prin împrejurime din când în când sunt serviți de Crucea Roșie și alte „Societăți de binefacere”. Acești așa numiți „binefăcători” au indemnât autoritățile, ca să aresteze pe martorii lui Iehova, deoarece ei au luat din proviziile, cu cari au fost îngrijiți săracii.

Pionerii au fost arestați și alimentele au fost redade aceloră, dela cari le-au primit. Automobilul fratelui Wingo a fost confiscat și martorii au fost amenințați de judecător și funcționarii comunei, că dacă încă odăvă vor fi prinși în această parte a țării, vor găsi o posibilitate ca să-i pedepsească. Deci în duminica urmă, la trei zile după acest incident am plecat la Rutledge. Înainte ce am fi început lucrul, am înșlănit doi judecători ai plășii, precum și pe judecătorul de instrucție și pe procuror și le predarăm o listă cu numele nostru. Atunci am găsit, că funcționarii s'au pus în legătură cu comisarul de stat și au primit îndrumarea, ca să înceapă cu noi iarăș cântecul și dansul vechi, că noi am umblat să vindem din casă în casă fără să avem autorizație la aceasta, că ne punem împotriva lucrului de binefacere, întrucât răpim dela oameni alimentele, cu cari au fost prevăzuți. Eu am observat, că fiecare funcționar cu care un vorbil a fost de altă părere, și îndată am observat că au fost supărați de îndrumarea ce au primit, și așa numita lege a fost pentru dânsii „o mare scârbă”. Eu am tratat cazul cu judecătorul cercual, care a voit să conducă înțelegerea. Eu i-am arătat, că martorii lui Iehova execută o însărcinare primită dela Dumnezeu, în timp ce predică evanghelia, că ei nu au nici un câștig comercial pentru aceasta, și că nimenia dintre aceia cari sunt în legătură cu aceasta nu se bucură de vre-un câștig bănesc. I-am arătat mai departe că în împrejurările actuale este o mare binefacere pentru oamenii de aici, dacă venim în ținutul acesta, deoarece aceasta este de folos, nu numai pentru viața lor din prezent ci și pentru viitorul lor, și înainte de toate aceasta s'a poruncit spre justificarea Numei lui Dumnezeu Iehova.

Faptul că oamenii cu plăcere și dispuși au ascultat

vestea noastră, era o dovadă că ei au recunoscut necesitatea și importanța ei spre binele lor, și o piedecă a răspândirii de fapt ar fi fost un atentat contra prosperității poporului de acolo. La învinuirea că conservele s'au vândut și pentru aceasta ar fi impozabile, le-am spus, că nu există nici o dovadă pentru aceasta, că ar fi fost vândute, ci că au servit la sprijinirea lucrului pentru binele oamenilor. În urmă au eliberat automobilul. Mai târziu unul din funcționari ne-a amenințat că ei va găsi cu cale, ca să ne judece pe baza legii. Judecătorul cercual însă nu a voit să ne aresteze. Funcționarii au ajuns în divergențe de păreri. Doi erau contra noastră și doi pentru noi. Pentru aceasta nu s'a întâmplat nimic, și am putut continua lucrul cu următorul rezultat: 15 automobile; 53 martori; 378 cărți și broșuri; 251 oare; 201 cumpărători; 937 mărturii.

Lucrul acesta s'a făcut într'un ținut dușmănos față de noi, între oameni ignoranți, cari față de martorii lui Iehova au dovedit o ținută amenințătoare. Drumurile erau rele și murdare, și cășile zăceau foarte izolate. Teritoriul a fost deja lucrat și oamenii era așa numiți „credincioși ai prosperității”. Toate aceste dovedesc că unii într'adevăr așteaptă Impărăția ca singura speranță a lor.

Eu nu pot înțelege cum poate acum cineva să citească „Revista” și cărțile și cu toate acestea să rămână neactiv. În unele ținuturi sudice sunt mai mulți negri decât albi; și deoarece albi în unele ținuturi au alături de stricte legi cu privire la libertatea negrilor, aceștia de fapt sunt într'o stare disperată. De fapt toți lucrătorii colorați au fost înlouciți cu albi, și este o mare raritate dacă un negru primește ceva serviciu. De aceea negrii se întorc toți la glie, și chiar dacă acum le merge greu, totuș în sfârșit ei vor fi unicii cari vor avea cele de lipsă pentru viață, pentru că în lucrul principal ei sunt aceia, cari primesc vestea Impărăției. De obicei ei își dau ultimul cent pentru o carte ori o broșură.

Poporul Domnului, care se dovedește acum ca Iuda (cel ce laudă pe Iehova), lucrează mai mult în ascultare față de poruncile Sale înspre cinstea Numei lui Iehova, decât oricând mai înainte. Tineri și bătrâni, grupe mari și micuțe de tot, acolo se duc unde sunt chemați. Este o adevărată bucurie a servi cu poporul Domnului și oastea Lui. Mă bucur că pot să te asigur de iubirea marturilor cu ocazia acestei ultime bătălii și de a-ți prezenta salutările lor. Mă unesc cu ei împreună la rugăciune, ca să te binecuvinteze Domnul și să te fie pentru Numele Lui.

Cu dragoste din inimă rămân ca totdeauna al tău conlucrător și serv a Regelui vecinic.

Anton Koerber